ANUL XI. No. 1193 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 24 Maiu 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare in fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

ERA ŞI TIMPUL...

Ziarele de Luni au publicat o ştire foarte importantă, căreia însă i-au oferit un loc atât de mizer în distribuţia coloanelor, încât ne-a trebuit o migăloasă cercetare pentru dibuirea ei.

E vorba de întrevederea pe care a avut-o d. general Virgil Bădulescu, inspector al educaţiei fizice în învăţământ şi director al ONEF-ului, cu d. D. Gusti, ministrul instrucţiunii publice, întrevedere în cursul căreia s'au discutat modalităţile pentru introducerea educaţiei fizice în universitate. Şi, după cât s'a putut înţelege din cuprinsul acelei informaţiuni, s'a ajuns chiar la precizarea unui proect de program care are toate şansele să devină în timpul cel mai scurt o fericită realitate.

In această materie — adică în ceiace priveşte introducerea educaţiei fizice în programele de studii ale universităţii — avem în urmă o experienţă nefericită, care n'ar trebui să justifice optimismul nostru de acum. Şi asta pentrucă în prima încercare făcută, factorii răspunzători au trecut de faza simplului proect, păşind chiar la realizări. Dar cari, s'au împotmolit, mai curând decât se cuvenea, pentru a compromite o idee luminoasă, căreia i-a trebuit îndelungate insistenţe generoase pentru a răzbate la lumină.

Cine nu-şi mai aduce aminte de vestita scrisoare a d-lui profesor N. Iorga, adresată d-lui colonel Virgil Bădulescu şi prin care fostul rector al Universităţii din Bucureşti cerea conducătorului O. N. E. F. — în public — să pună temelie organizării educaţiei fizice în Universitate? Şi cine nu-şi aminteşte râvna pe care a depus-o d. colonel Virgil Bădulescu pentru a putea duce la bun sfârşit nobila iniţiativă a unui rector — care — în contradicţie cu predecesorii săi, găsea că, «educaţia fizică este una din cele mai mari trebuinţi ale corpului şi că de ea trebue să profite în gradul cel mai înalt studenţimea noastră istovită de nevoi şi de insalubritatea în care studiază».

Nu s'a putut face însă prea mare lucru, pentru simplul motiv că rectoratul nu avea la dispoziţie sume suficiente pentru amenajările necesare în localul Universităţii. Când însă d. profesor Iorga a devenit prim-ministru şi când fondurile tezaurului îi stăteau copios la dispoziţie, în loc să realizeze ceiace nu reuşise ca simplu rector, a pornit vestita campanie contra... educaţiei fizice.

Schimbările de atitudine ale d-lui Iorga, atât de frequente în toate domeniile, n'au impresionat prea mult şi nici faptul că de pe urma unui cameleonism bolnăvicios educaţia fizică rămânea ciumată şi prohibită între zidurile Universităţii. Era continuarea unei tradiţii şi atâta tot.

De aceia am precizat dela început că nu avem prea multe motive să facem risipă de optimism pe marginea informaţiei aşternută cu avariţie printre coloanele îmbâcsite ale cotidianelor de Luni.

Dar...

Vedeţi, de data aceasta există şi un dar. Se ocupă de interesanta problemă a educaţiei fizice tot d. general Bădulescu, inimosul diriguitor al ONEF-ului. Numai că ceiace are de spus şi propus, spune şi propune nu schimbăciosului profesor Iorga, ci unui om de realizări solide şi de constanţă în atitudini, care s'a dovedit a fi conducătorul de azi al destinelor şcolii româneşti: profesorul D. Gusti.

Este de aşteptat — aşa dar — ca de pe urma recentei întrevederi, problema atât de demonetizată a educaţiei fizice în universităţile româneşti să capete un început de realizare practică. Şi asta cu atât mai mult, cu cât proectul cetăţii universitare — de pe urma căruia vor pătimi o seamă de grupări bucureştene — degajează spiritul modernist al unui ministru care n'are faima de distrugător al propriilor sale concepţii.

Era şi timpul...

L. ROŞIANU

CULMEA BOXULUI...

Am auzit vorbindu-se până astăzi de culmea iuţelii, culmea răbdării, culmea obrăzniciei...

Culmea boxului n'am auzit încă să fi fost atinsă, deşi în competiţi pentru fixarea ei, atleţii bucureşteni s'au supus celor mai eroice cazne.

Prima tentativă a făcut-o Pavelescu, a cărui apariţie pe ring (părâind din toate încheeturile) a impresionat.

— Bravo nea Pavele! l-a aplaudat galeria.

Şi «nea Pavel» a rămas depe urma acestei scânteeri de record, cu titlul de campion al galeriei (dovedit mai târziu şi al fleicilor şi sângelui de taur), fără să fi cucerit însă şi campionatul «culmei» pe care n'o atinsese încă.

A intervenit apoi Nicolau, care a căutat mai mult o mănuşe pe măsura degetelor lui, decât titlul pe care ştia bine că nu-l va putea cuceri.

Apoi, d. Popescu — Drăgănescu — Papahromide — Popeşti, ale cărui performanţe în materie de organizare au stârnit o admiraţie pe care presa a sintetizat o în două cuvinte:

— E culmea!

Dar culmea nu fusese totuşi atinsă.

A mai concurat d. Popescu (fără celelalte anexe). Nimic. D. Monşer, ale cărui exhibiţii au fost găzduite la Circ. Iar nimic. Călătoria maestrului Alexandrescu la Paris, cu napoleoniana întoarcere: «Ca va mon vieux?» *Tot nimic.*

Şi după alte câteva încercări, tot atât de eroice şi de infructuoase, când se credea că nimeni nu va reuşi, a picat din senin alegerea d-lui Antoniu, ca secretar general al F. R. B.-ului.

— Uraaa! au strigat toţi şefii de gară.

Şi în acelaş timp, în picioare, juriul a decretat:

— Hopa! E culmea!

Când a fost vorba însă să ni se omologheze recordul, am avut din nou ghinion.

Şovinist, I. B. U-ul a strâmbat din nas, îngânând un răspuns în doi peri:

— «Performanţa este într'adevăr extraordinară. Credem însă că ar trebui să mai aşteptăm încă un concurent, pentruca să nu se spună, că titlul a fost atribuit fără luptă. De-aceia..».

Şi — mereu ghinionul nostru în materie de recorduri mondiale — acest al doilea concurent s'a şi ivit. A şi concurat. Şi (se pare) a şi totalizat probabilitatea de a fi preferat.

Acest al doilea concurent se numeşte Farr, şi (traducem din l'Auto) a entusiasmat asistenţa cu următoarea performanţă: La 15 Mai la Palais de Cristal din Londra, greul Eddie Steele a fost declarat învingător al lui Farr, care în repriza şaptea, apucat de o nevoe subită... a părăsit ringul şi a... a zbughit-o la 0 0....»

Să pierzi un match fiindcă... nu mai poţi să stai pe ring, merită într'adevăr să fie încununat cu titlul de «culmea boxului».

...Dar nici să reuşeşti ceiace a reuşit d. Antoniu nu e mai puţin.

Unul din aceşti doi atleţi a atins cu siguranţă «culmea boxului».

Vorba este însă: CARE?

CASTOR

Kid Chokolate a rămas campion mondial

Vineri seara la Madison Square Garden, Kid Chokolate şi-a pus titlul în joc în faţa englezului Seaman Watson.

Kid Chokolate a învins autoritar la puncte şi a rămas campion mondial.

In repriza şasea englezul a fost de trei ori knock-down.

Emeric Vogl şi echipa naţională

Cum vede internaţionalul român problema de actualitate a footballului naţional. „Ne trebuie o echipă de luptă"

Am dat la iveală în cadrul anchetei noastre cu privire la alcătuirea echipei naţionale, o serie de păreri reprezentând un întreg complex de concepţii.

Astăzi publicăm părerile lui Emeric Vogl, căpitanul Juventusului şi cel mai vechiu internaţional român. Este dela sine înţeles că într'o problemă atât de interesantă, cuvântul unui jucător de talia lui Vogl contează foarte mult. Intâi, pentrucă Vogl — deşi n'are decât 27 ani — a apărat culorile României în nu mai puţin de 22 matchuri internaţionale şi apoi pentrucă a dat întotdeauna dovadă de un spirit ascuţit de observaţie oridecâte ori i s'a cerut părerea într'o chestie tehnică.

De 10 ori căpitan al echipei naţionale, jucător în plină activitate, Emeric Vogl este în măsură — mai mult ca oricare alt jucător român — să se pronunţe în chestiunea atât de actuală a alcătuirii echipei de football al României.

«NE TREBUE O ECHIPA DE LUPTA»

Cu franchetea şi totodată cu modestia care l-a făcut cel mai simpatizat jucător de football dela noi, Vogl ne-a împărtăşit astfel părerile sale:

«Cred că — independent de felul cum se va alcătui formaţia naţională, — trebue să ţină cont de un singur lucru: jugoslavii — adversarii noştri de căpetenie în Balcaniadă— ne sunt techniceşte superiori. Ori cu cine ne-am prezenta, nu vom putea suplini inferioritatea noastră în această direcţie. De aceia, singura formulă cu care am putea — eventual — răzbi la un loc de frunte în competiţie, este ALCATUIREA UNEI ECHIPE DE LUPTA. O echipă care să aibe în primul rând 2 interi buni, căci fără aceştia nu vom putea lupta în mod eficace contra technicei jugoslăve.

Bulgarii însă ne sunt techniceşte inferiori, dar nu trebue să se uite că elanul cu care îşi apără culorile cu greu poate fi întrecut. De aceia — încă odată—părerea mea este că, fără ţinerea în seamă a considerentului pe care vi l'am precizat, nu vom putea termina în fruntea Balcaniadei.

EMERIC VOGL

CARE ESTE ECHIPA CEA MAI BUNA?

«N'aşi putea să mă pronunţ în perfectă cunoştinţă de cauză, pentru bunul motiv că nu cunosc forma actuală a jucătorilor transilvăneni. Totuşi au auzit multe despre mulţi, aşa că vă voiu putea schiţa — în linii destul de vagi — formaţia pe care o cred cea mai nimerită.

«Dintre portari nu l-am văzut decât pe Lăpuşneanu. *Pe Czinczer doar o singură repriză, cu prilejul recentului match al C. A. O.-ului la Bucureşti. Il găsesc pe Lăpuşneanu bun. A făcut partide proaste numai atunci când a fost introdus în echipă fără să deţină o formă acceptabilă.*

«Ca fundaşi Burger *şi* Albu.

«In linia de mijlocaşi, Steinbach *trebue să ocupe neapărat centrul. Trebue să i se dea însă şi doi colaboratori în cea mai bună formă, pentru a uşura sarcina sa şi a interilor.*

«Dintre mijlocaşi mi-a plăcut întotdeauna Moravetz. *Rămâne de văzut însă dacă e în formă. Hrehus, despre care se vorbeşte insistent, nu mi-a plăcut niciodată. Ca el mai avem mulţi în România. Mai bun decât el, este* Eisenbeisser, *numai atunci când joacă serios. Calităţile lui nu trebuesc apreciate nici după partida contra B. Sz. K. R. T.-ului şi nici după felul cum s'a comportat în matchul de antrenament. După părerea mea, în ambele prilejuri a jucat mult prea puţin serios, aşa că selecţionarea sa se impune.*

«La înaintare, Dobay *şi* Bodola *pot alcătui aripa stângă. La centru,* Sepi, *numai în cazul că deţine o formă bună. De altfel postul de înaintaş centru nu constitue o problemă, pentrucă nu avem în România nici un jucător de clasă prea mare în acest post. Ca inter dreapta,* Petea Vâlcov *a dovedit frumoase aptitudini la ultimul antrenament, aşa că-l văd bun pentru acest post. Pe aripă,* Bindea *sau* Beke.

Un pronostic?

— «E foarte greu să câştigăm cupa. Dar, eventuala noastră victorie depinde şi de felul cum va şti publicul să încurajeze pe teren echipa noastră naţională. Ori cum va fi alcătuită această echipă, dacă publicul îi va fi ostilă rezultatul nu va putea fi decât dezastruos. Intotdeauna vor fi nemulţumiţi, dar nu trebue să se uite că pornirile trebuie să înceteze în momentul în care echipa a păşit pe teren pentru apărarea culorilor naţionale».

Matchul Axioti-Roth definitiv angajat se va desfăşura la Bucureşti

Două mari reuniuni belgo-române. Axioti va boxa cu Roth pentru titlul european şi Spakow cu Etienne

Tratativele pentru angajarea matchului Axioti — Roth, au fost terminate. contractul respectiv a fost semnat şi putem anunţa că în luna Iunie bucureştenii vor avea prilejul să asiste la un mare eveniment pugilistic.

Pentru a treia oară boxul românesc este chemat pe calea consacrărei europene, unul din cele mai bune elemente ale ringului nostru fiind calificat să boxeze pentru un titlu internaţional.

La timp vom insista asupra însemnătăţei acestui eveniment şi vom da toate amănuntele.

CAND VA AVEA LOC MATCHUL

Am ţinut în curent cu tratativele cari s'au dus din momentul admiterei lui Axioti în competiţia deschisă de I. B. U.

Pertractările acestea s'au terminat cu un acord, conform căruia matchul: Axioti — Roth va avea loc la Bucureşti în seara zilei de 24 Iunie.

PROBLEMA JUDECATORILOR

Matchul Axioti — Roth fiind pentru titlul european, pune problema judecătorilor într'o formă foarte interesantă.

Organizatorii fac eforturi, ca să câştige I. B. U.-ul, pentru ideia unui singur judecător arbitru neutru.

D. Premont, managerul lui Roth, face intervenţiile necesare.

Dacă I.B.U. nu va fi de acord, se va recurge la un juriu internaţional.

In orice caz e bine să precizăm că desfăşurarea matchului Axioti-Roth nu este legată de problema juriului.

Intr'un fel sau altul — cu judecător unic sau juriu internaţional — matchul se va disputa la Bucureşti.

ROTH VINE INSOŢIT DE BOXEURUL ETIENNE ŞI MANAGERUL SAU

Campionul Belgiei de categorie mijlocie va sosi în capitală în ziua de 15 Iunie.

El va veni însoţit de managerul său d. Premont.

Impreună cu Roth va veni Etienne, campionul Belgiei de categorie semi-grea, fost campion al Europei în aceiaşi categorie.

Etienne va boxa cu Spakow la 17 Iunie, deci cu o săptămână înainte de reuniunea campionatului european.

Rep.

Se apropie deschiderea sezonului nautic

Confuzii cari trebuesc evitate dela început

Să sperăm că până la urmă timpul se va ameliora şi va fi posibilă reluarea activităţei nautice. E momentul deci să facem câteva anticipaţii, din cari fruntaşii nataţiei române să tragă concluziile cele mai potrivite.

Din capul locului trebue să recunoaştem că problema basinurilor a fost enorm simplificată.

Dărnicia municipalităţii deoparte, iniţiativa particulară de alta, au jucat în acest domeniu un rol foarte important.

Şi realizările de până acum merită să fie subliniate. Nataţia a profitat enorm şi activitatea de anul trecut constitue cea mai bună dovadă. Pentru anul acesta perspectivele nu sunt inferioare.

Grupările cari au secţiuni de nataţie se pregătesc intens, au programe bine chibzuite şi federaţia de specialitate aşteaptă redeschiderea szonului nautic.

Se cuvine să facem din timp următoarea observaţie. F. R. N.-ul are datoria să facă o delimitare foarte utilă.

Anul trecut în numele nataţiei s'au făcut nenumărate abuzuri. La un «basin cu valuri, cascade şi alte minunăţii» s'a organizat de pildă un cabaret nautic. Totul a fost lansat sub haina sportului, fără să se omită a se anunţa participarea «principalilor campioni români şi străini».

Afară de aceasta, am fost chemaţi să asistăm la matchurile comice de water polo, la înotul cu cârje şi diverse alte năzdrăvănii ale impresarilor cu imaginaţie fertilă.

E bine să se facă această delimitare, nu de alta dar sportul nu poate servi de platformă pentru spectacole de cabaret, chiar dacă ele se desfăşoară într'un basin cu valuri — naturale sau artificiale — cascade sau mai ştim noi ce alte năzbâtii «sportive».

O echipă de boxeuri amatori pleacă în Cehoslovacia

Etapele turneului. Compunerea echipei române

Revanşa întâlnirei dintre amatorii români şi cei cehoslovaci, va avea loc la începutul lunei viitoare.

ETAPELE TURNEULUI

După o activă corespondenţă între cluburile interesate, s'a stabilit un interesant itinerar al turneului.

9 IUNIE

Echipa va pleca din Bucureşti în ziua de 7 Iunie.

La 9 Iunie va avea loc la Brünn revanşa cu elevii clubului Zizka.

12 IUNIE

La 12 Iunie la Praga, amatorii noştri vor întâlni selecţiunea oficială a amatorilor cehoslovaci.

15 IUNIE

Amatorii noştri vor întâlni la Zlin o echipă de amatori ai societăţei sportive Bata, compusă din lucrătorii fabricei cu acelaş nume.

ECHIPA ROMANIEI

Dela început s'a stabilit că în echipa combinată a sălilor: Lucian Popescu şi Y. M. C. A., greutatea mijlocie să fie reprezentată prin doi boxeuri.

Astfel stând lucrurile echipa română va fi compusă în felul următor:

Rogozeanu (muscă), Stăuciulescu (cocoş), Iacob Gheorghe (pană), P. Antonescu (uşoară), I. Borcea (semi-mijlocie), Ilie Petrescu, Iancsi Bardi (mijlocie), Stănescu (grea).

Echipa română va fi însoţită de d. Zahirnic.

Englezii pe continent

După Anglia-Elveţia — Pe marginea performanţelor echipelor britanice de club

După finala Cupei şi ultimul match de campionat, echipele engleze şi scoţiene îşi fac obişnuit valizele, profită de invitaţiile pe cari le au din toate colţurile lumei şi pornesc în turneuri lungi, prin cele mai mari oraşe ale Europei.

Simple călătorii de agrement.

Sezonul de football începe în Anglia în luna Septembrie şi se termină în Mai, adică după opt luni. In acest interval toţi jucătorii britanici susţin săptămânal câte un match, au trei până la patru zile de antrenament pe săptămână şi în momentul în care se decid să vină pe continent sunt după un sezon supra încărcat.

Deplasările în Europa constituesc deci pentru ei un fel de destindere. Un divertisment dacă vreţi.

Cine vrea să cunoască adevărata înfăţişare a soccerului englez, trebue să vadă echipele britanice, în ţara lor, în epoca mai sus arătată.

In nici un caz nu pot folosi de criteriu, matchurile depe continent în cari englezii joacă exclusiv pentru a se distra.

Prin această prismă trebuesc privite toate performanţele footballului englez, în contact cu echipele continentale.

DUPA ANGLIA—ELVEŢIA

Matchul dela Berna a ocazionat stabilirea unui nou record elveţian de asistenţă.

Din descrierea amănunţită a matchului reţinem câteva faze caracteristice.

In prima repriză, timp de o jumătate de oră englezii au făcut o simplă demonstraţie, arătând publicului un joc extrem de subtil. Ca să ţină piept metodei şi technicei engleze, elveţienii au făcut eforturi disperate.

Şi-au consumat toate energiile şi la un moment dat, trecând în ofensivă, au devenit chiar ameninţători.

Au fost suficiente însă câteva minute de concentrare, pentruca Bastin să deschidă scorul, marcând primul gol al Angliei. Insularii s'ar fi mulţumit cu acest modest 1—0. Elveţienii continuau însă să fie ameninţători şi prin Abeglen III s'au găsit de câteva ori la un singur pas de egalare. Lucrul acesta a reuşit să enerveze pe englezi şi în cinci minute Bastin, Wilson şi Huline au marcat încă trei goaluri.

Până la sfârşitul matchului englezii n'au făcut decât să se amuze, consumând ultimele energii ale elveţienilor...

ECHIPELE DE CLUB

In timp ce la Berna se distra echipa naţională a Angliei, în alte oraşe ale Europei se amuzau... echipe de club.

La Paris, Blackburn Rovers s'a mulţumit să învingă cu 3—1 pe Excelsior din Roubaix.

Un scor modest. Epilog însă al unui joc de toată frumuseţea.

La Marsilia Volverhampton a pierdut în faţa lui Olympique cu 5—3, după ce făcuse o demonstraţie, iar la Nissa, Bristol Rovers a făcut cel mai frumos joc văzut pe Coasta de Azur pierzând totuşi cu 3—1.

Inseamnă însă aceste victorii că footballul francez e mai bun decât cel englez?

Nadu va concura la Lemberg

In ziua de 11 Iunie va avea loc la Lemberg o mare cursă automobilistă internaţională. Alergarea se va disputa pe un circuit de 3 km., prin plin centrul oraşului. Cursa măsoară 300 km. şi va întruni la plecare o serie de vedete ale Europei Centrale.

Automobil clubul polonez a cerut şi concursul compatriotului nostru Gheorghe Nadu, care în 1931 a câştigat în stil de mare campion, alergarea disputată atunci la Lemberg şi destinată trăsurilor de sport.

Nadu, deşi va fi handicapat de condiţiunile cursei — întrecerea se organizează exclusiv pentru categoria maşinelor de curse — a hotărât să răspundă afirmativ Automobil clubului polonez şi va pleca, cel mai târziu peste 8 zile, cu destinaţia Lemberg. Inginerul Jean Calcianu îl va însoţi şi de rândul acesta, dar nu va sta alături de colaboratorul său, deoarece probele rezervate trăsurilor de curse nu admit decât un singur om la bord, cel care pilotează.

Preparativele de plecare sunt pe punctul de a fi desăvârşite şi credem că, în numărul viitor vom putea da amănunte complete asupra expediţiei.

Putem deocamdată spune că o obligaţie morală l-a determinat pe Nadu să plece la Lemberg, în orice condiţiuni. Din spusele lui rezultă că în alergarea de anul acesta nu are şanse regulate, dar speră, cel puţin, să realizeze o performanţă care să-i asigure continuitatea simpatiei de care se bucură în Polonia.

Campionatul Europei la pană

Joi seara la Valenciennes, Praxille Gydé campionul Europei la categoria pană îşi va pune titlul în joc în faţa lui Emil Degand.

In cazul când Praxille Gydé rămâne campion european, el îşi va pune titlul în joc şi în faţa spaniolului Arilla.